

Nr 215.

Av herrar **Skoglund** i Umeå och **Levin**, i anledning av *Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Fiskeristyrelsen med statens fiskeriförsök: Avlöningar.*

Vid behandlingen av frågan om beräkningen av förslagsanslaget till Fiskeristyrelsen med statens fiskeriförsök: Avlöningar för budgetåret 1950/51 i årets statsverksproposition (nionde huvudtiteln, p. 142, s. 216—217) har föredragande departementschefen efter att inledningsvis ha konstaterat, att den nya organisationen av fiskeristyrelsen nu kunnat prövas under ett och ett halvt år, anfört bland annat följande:

Denna tid är visserligen för kort för att några mera slutgiltiga omdömen om personalbehovet skola kunna fällas. Emellertid visa enligt min uppfattning de erfarenheter som redan vunnits att förstärkningar behövas åtminstone på ett par punkter. Sålunda synes den anordningen, att ledningen av Eystrasalts undersökningar i Östersjön åvilar byråinspektören å saltvattensbyrån, ha menligt påverkat arbetet på denna byrå. Fog synes därför föreligga för styrelsens förslag om inrättande av en laboratorstjänst för ostkustfisket. Likaså synas goda skäl tala för förslaget om inrättande av en fiskmästartjänst för de mera rutinbetonade undersökningarna i samband med verksamheten å undersökningsfartygen. Jag anser mig dock ej kunna förorda, att dessa tjänster skola inrättas redan från och med nästa budgetår.

Samtidigt har emellertid departementschefen förklarat sig dela fiskeristyrelsens uppfattning om nödvändigheten av att styrelsens tillsynsavdelning för vattenföreningar förstärkes med en specialist inom vattenkemins område, vilken anses böra placeras i lönegrad Ce 27 och benämnas byråinspektör. Den personal, som för närvarande står till förfogande för här ifrågavarande arbetsuppgifter, synes nämligen, anför departementschefen vidare, vara uppenbart otillräcklig, och med hänsyn till den ökade omfattningen av vattenföreningarna finner departementschefen det angeläget att avdelningen utan dröjsmål erhåller någon förstärkning.

Vid den avvägning av nödvändiga förstärkningar på fiskeriadministrationens område, som i rådande statsfinansiella läge måst företagas, är det uppenbart, att inrättandet av en laboratorstjänst för ostkustfisket äger bestämt företräde framför inrättandet av en specialistbefattning för vattenkemi inom fiskeristyrelsens tillsynsavdelning. Medan ett uppskov med den förstnämnda befattningens inrättande omedelbart kan utlösa allvarliga skadeverkningar för fiskeriundersökningarnas bedrivande och rentav sätta hela det på ostkusten inriktade arbetet med undersökningsfartyget Eystra-

salt i fara, är förhållandet ett helt annat såvitt gäller specialistbefattningen för vattenkemi inom tillsynsavdelningen. Denna befattnings inrättande har av departementschefen motiverats med hänvisning till den ökade omfattningen av vattenföroreningarna, ett skäl som givetvis har fog för sig. Ökningen av vattenföroreningarna på senare tid har emellertid sin egentliga orsak i de rådande investeringsbegränsningarna, vilka medfört en avsevärd nedskärning av anläggandet av reningsverk för avloppsvatten från industrier, inrättningar och samhällen. Någon skyndsam förbättring av förhållandena på detta område kan således icke påräknas av en personalförstärkning inom den myndighet, som har att utöva den inspekterande och kontrollerande verksamheten härvidlag.

Av anförda sakförhållanden följer, att ett uppskov med den i och för sig synnerligen välkomna personalförstärkningen av fiskeristyrelsens tillsynsavdelning måste anses väsentligen mer befogat än att laboratorstjänsten för ostkustfisket ställs på framtiden. Det må ock erinras, att jordbruksutskottet vid fjolårets riksdag i sitt utlåtande nr 1, p. 97, s. 78—79, förutsatte att Kungl. Maj:t, därest den nuvarande anordningen rörande ostkustfisket skulle visa sig mindre lämplig, för budgetåret 1950/51 inkomme med det förslag, vartill erfarenheterna under budgetåret 1949/50 kunde giva anledning.

I anslutning till det anförda synes det nödvändigt att Kungl. Maj:ts förslag i statsverkspropositionen i nu berörda hänseende jämkas sålunda, att beslut fattas om inrättandet av förenämnda laboratorstjänst för ostkustfisket i lönegrad Ce 29 från och med budgetåret 1950/51, medan den föreslagna befattningen för byråinspektör i lönegrad Ce 27, specialist för vattenkemi vid tillsynsavdelningen, icke nu inrättas. Någon anslagshöjning till följd härav i förhållande till Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen framlagda förslag erfordras icke, enär löneskillnaden enligt inhämtad uppgift mycket väl kan rymmas inom ramen för de kostnader utöver lön, som schablonmässigt äro inberäknade i icke-ordinarieposterna.

På grund av det anförda hemställs,

att riksdagen måtte vid behandling av förslagsanslaget till Fiskeristyrelsen med statens fiskeriförsök: Avlöningar för budgetåret 1950/51 besluta, att en befattning för laborator i lönegrad Ce 29 för ostkustfisket inrättas vid fiskeristyrelsen inom ramen för det av Kungl. Maj:t beräknade anslagsbeloppet samt att den av Kungl. Maj:t föreslagna befattningen för byråinspektör i lönegrad Ce 27 vid tillsynsavdelningen tills vidare icke inrättas.

Stockholm den 25 januari 1950.

Gösta Skoglund.

Hans Levin.